

ANUNCIAR I ACOMPANYAR LA FE

EN TEMPS DE CONFINAMENT

Les primeres setmanes de confinament ens van deixar a tots noquejats; esglésies tancades, sense possibilitat de participar dels sagraments, suspensió de reunions, etc. Tenint en compte que la paraula grega *ekklesia* significa assemblea, quina assemblea del poble de Déu és aquesta que no pot ni reunir-se, ens preguntàvem tots? Però poc a poc els capellans i els responsables pastorals de les comunitats van començar a reaccionar i en el darrer mes s'ha despertat una creativitat pastoral inèdita. Gràcies als mitjans de comunicació i tecnologia existents avui, hem anat descobrint que el poble de Déu pot seguir congregant-se d'altres formes. Virtuals, sí, però no per això menys reals.

5 INICIATIVES PASTORALS ONLINE

Aquí us deixem 5 de les iniciatives més habituals en varies parròquies que hem recollit des de la Delegació d'Anunci i Iniciació cristiana

1. GRUPS DE WHATSAPP

La distància física dels membres de la comunitat s'ha respost amb la creació de grups de whatsapp, que admeten fins a 256 persones. N'hi ha d'oberts, on tothom pot participar. I de silenciats, on només l'administrador pot intervenir. El primer cas permet que tothom s'expressi i sigui escoltat per igual, però té el perill de que acabem sortint per bombardeig. En el segon cas marcar un horari de posts és el més

recomanable: una pregària del matí amb una cançó de youtube, les lectures de la missa del dia, un àudio o vídeo del mn. amb una exhortació i una intenció de pregària pot ajudar a resar des de casa i sentir-se unit a la resta de la comunitat. També penjar cada dia un àudio amb una introducció al res de l'àngelus, fet per un membre diferent del grup, fa participar a la gent.

Una de les avantatges del grup de whatsapp és la llibertat amb què s'hi entra o se'n surt, evitant així l'spam espiritual.

2. MISSES ONLINE

El confinament ha permès que sense sortir de casa es pugui anar a missa a qualsevol església del món, només amb un simple un click, sigui per televisió o youtube. Però sovint la comunitat enyora l'eucaristia de la seva església i el seu prevere. Celebrar l'eucaristia i emetre-la en streaming és més senzill del que sembla. L'ideal és crear un canal de youtube i tenir una webcam o més de 1000 subscriptors i mica de

paciència (és recomanable assessorar-se amb algú que en sàpiga). Si amb youtube no és possible, amb el mòbil es pot emetre en directe sense dificultats via facebook o Instagram.

Una vegada s'aconsegueixi que la imatge i el so tinguin una qualitat mínima, caldrà cuidar altres detalls de la celebració, com la música, el discurs, la possibilitat d'interactuar via el xat amb els feligresos, llegint les pregàries o tenint un diàleg al final, etc. Adoracions i pregàries també s'estan fent online.

3. TRUCADES I EQUIPS DE TRUCADES

Moltes persones grans de les nostres parròquies han quedat aïllades a casa sense possibilitat d'accés a les xarxes. Rebre una trucada setmanal, i escoltar una veu coneguda de la parròquia, sigui del rector o d'algú de la comunitat que es preocupa per ells ho han agraït molt. Algunes d'elles han perdut éssers estimats i no han pogut acomiadar-se, o estan aïllades a casa contagiades pel virus. Moltes parròquies han creat un xarxa de persones que truquen, donant conversa, i pregunten junts via telefònica.

4. DIRECCIÓ ESPIRITUAL PER VIDEOTRUCADA

La possibilitat no només de parlar, sinó de veure's les cares, fa que no hi hagi tanta diferència entre la trobada presencial i la telemàtica alhora d'acompanyar persones. En disposar de més temps uns i altres, aquests dies hi ha capellans amb jornades maratonianes d'acompanyament telemàtic. Oferir la possibilitat de confessar els pecats, sense absolució sacramental, o pregar junts, és una de les pràctiques que aquests dies s'estan fent.

5. REUNIONS EN GRUP

Moltes trobades de grups bíblics, d'estudis d'evangeli o de formació setmanals s'han traslladat a plataformes com Zoom o Hangout. La necessitat de participar ordenadament per a poder seguir la conversa ajuda a anar l'essencial en aquestes reunions, i el fet de veure's els rostres dóna més sensació de comunitat. Fins i tot hi ha qui fa curssets prematrimonials o sopars telemàtics per a joves allunyats de la fe com Alpha online.

Hi ha moltes altres iniciatives, com catequesi en família, coordinació de voluntariats, vídeos etc, però aquestes són les més habituals en aquests dies.

6 OPORTUNITATS PER A L'ESGLÉSIA POST-COVID

Des de les autoritats es parla d'una Nova realitat social post-COVID 19. Caldrà extreure les normes d'higiene, limitar els aforaments, evitar els contactes, etc. Tot això també caldrà posar-ho en pràctica de forma habitual a les nostres esglésies. Però així com la societat ja no serà igual després d'aquesta crisi i del confinament, segurament tampoc ho serà la pastoral de l'Església. Els directors del Secretariat d'Anunci i Iniciació cristiana us compartim algunes reflexions sobre alguns descobriments que l'Església ha fet aquests dies i dels quals potser n' hauríem de prendre nota com a oportunitats nascudes en el confinament, de cara a la futura pastoral post-COVID 19.

1. MAJOR NECESSITAT DEL COS DE CRIST?

El confinament ens ha separat de la nostra comunitat i de la missa, i aquest drama, paradoxalment, ens ha portat a una redescoberta de l'eucaristia i la comunitat! Aquest temps on no hem pogut anar a missa, hem experimentat curiosament com n'és d'important rebre l'eucaristia, i alhora com l'església és molt més que anar a missa i prou! En trobar a faltar rostres, mirades, converses, veient l'eucaristia en una pantalla des de casa, hem enyorat ser allí realment, costat a costat, amb la resta de la comunitat. Aquests dies hem patit una gran enyorança del Cos de Crist, tant el de l'eucaristia com el dels germans, però ha estat un temps privilegiat per tenir més ganes de trobar-nos amb la nostra comunitat i celebrar junts la fe. Preguem perquè un gran fruit del confinament siguin unes comunitats més fraternals, més eucarístiques i unides en el Senyor que mai.

2. MENYS ESTRESS I MÉS TEMPS PER PREGAR?

El confinament ens ha ajudat a frenar el nostre ritme frenètic, disposant de més temps per a pregar, meditar, llegir. En molts casos també s'han pogut refer llaços trencats amb persones, o mantenir converses de profunditat. Aquest temps ens ha ajudat a anar a l'essencial en la vida (què és prescindible i què no), possibilitant portar una vida més senzilla, més ordenada, més humana i també més espiritual. No hauria de ser sempre així? Esperem que el confinament ens hagi obert els ulls per cercar més temps a la pregària, a les relacions humanes de qualitat i a les coses importants de la vida.

3. MENYS GESTIÓ I MÉS ACOMPANYAMENT?

Acostumats a un ritme pastoral frenètic, on el prevere estava constantment gestionant reunions, grups i edificis, el confinament ha suposat pels preveres una aturada en la seva tasca de gestió, i una gran oportunitat per a poder

dedicar-se més plenament i amb més temps a l'acompanyament personal. No és hauria de ser aquesta la principal tasca d'una parròquia, acompanyar les persones en la seva vida i fe? No podríem dedicar-hi més temps?

Les trucades a persones malaltes i ancianes, ens han ajudat a contactar amb moltes persones amb qui no havíem parlat mai, fent-nos veure que potser ens calen bases de dades de les persones de la comunitat, per així poder-les acompanyar millor. No podríem conèixer millor les persones que formen part de la nostra comunitat, preguntant què necessiten i què esperen de la parròquia?

4. LES XARXES, UNA PORTA VIRTUAL A LA FE?

Aquests mesos estem experimentant com les xarxes socials són un vertader mitjà de relació entre els membres de les parròquies, i per moltes persones una porta d'entrada i de primer contacte amb l'Església. Per molta gent és molt més fàcil entrar en una web que en un edifici, i en aquests dies de patiment i de recerca de llum moltes persones allunyades han entrat i compartit webs, vídeos i misses online. La societat post-COVID serà més virtual, i potser una de les conseqüències positives serà la necessitat de repensar i millorar la web i xarxes socials de la parròquia (bon disseny i presentació, claredat, vídeos i recursos, missa online pels malalts, mails per contactar, etc), de manera què puguin ser el portal a través del qual moltes persones que cerquen puguin posar un primer peu virtual a l'església i potser trobar-se realment amb Déu. Així com mirem de tenir la façana i l'edifici de l'església nets per acollir les persones, no podríem tenir unes xarxes preparades per acollir millor els cercadors virtuals?

5. UNA PASTORAL MÉS FAMILIAR?

Aquests dies les famílies han menjat junts, jugat junts, vist Nètflix junts... i també han pregat junts. Moltes famílies expliquen com aquests dies les seves llars s'han convertit en autèntiques esglésies domèstiques, resant junts el rosari, participant de l'eucaristia online i parlant com mai havien fet de temes de fe. El confinament ha potenciat una idea de sempre: la família és el primer i més eficaç lloc de transmissió i vivència de la fe. I alhora ha recolzat una tendència dels darrers anys i és que la catequesi del futur serà familiar o no serà. La catequesi no és un extraescolar, sinó la comunicació d'una vivència que es fa en comunitat. I si la família és la primera comunitat de fe, la parròquia, família de famílies, la segona. No ens hauria de portar això a oferir una pastoral més familiar des de les nostres parròquies, procurant que hi hagi grups adequats per infants, joves i pares, amb celebracions adreçades a tota la família?

6. UNITS EN LA DISTÀNCIA?

Aquests dies hem descobert com és possible fer reunions, pregar i fer vida comunitària estant separats a milers de quilòmetres. El fet de fer-ho tot telemàticament ha permès, a més de trobar-nos sense sortir de casa, que persones de la comunitat que vivien en altres països poguessin incorporar-se a les reunions. La presencialitat mai podrà ser substituïda, però en un món amb tanta mobilitat, on no sempre trobem comunitats de fe vives aprop, la comunicació telemàtica pot ser una gran eina de futur per l'Església, doncs permet sentir-se unit i acompanyat en la fe tot i la distància. Algunes de les pràctiques virtuals

Aquestes són algunes oportunitats que en una reunió via zoom en ple confinament van sorgir. Com diu el refrany, "no hay mal que por bien no venga", i segurament aquests temps durs i de crisi ens portaran encara moltes més oportunitats pastorals. Sapiguem-les aprofitar.

No deixem de pregar perquè ben aviat puguem recordar els temps del COVID 19 i del confinament com a cosa del passat. Tant de bo aparegui en els llibres d'història de l'Església del futur com un moment dur, però ple de creativitat, que va ajudar a l'Església a ser més acollidora, més encarnada i més apostòlica. Més evangèlica, en una paraula.

*Directors de la Delegació d'Anunci i Iniciació cristiana
de l'Arquebisbat de Barcelona*

27 d'abril de 2020, solemnitat de la Mare de Déu de Montserrat